

PREMIUM

Wilma Gillis-Burleson: „De instellingen moeten herkenbaar zijn voor Rotterdammers, anders laten mensen ze links liggen.” © Sanne Donders

Advies: Rotterdamse culturele sector moet snel diverser worden

INTERVIEW De Rotterdamse cultuur moet herkenbaar zijn voor iedereen in de stad. De gesubsidieerde instellingen zijn nu te weinig divers, stelt de Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur in een advies aan de gemeente. „We zijn allemaal Rotterdammers, we willen allemaal genieten van cultuur”, zegt commissievoorzitter Wilma Gillis-Burleson.

Nadia Berkelder 29-05-19, 16:00

Wat is het probleem?

„Rotterdam verandert in hoog tempo, sneller dan mensen echt in de gaten hebben. We hebben een stad met allemaal minderheden, met een grote diversiteit. We betalen allemaal mee aan cultuursubsidies, dus het zou fijn zijn als we daar allemaal in dezelfde mate gebruik van kunnen maken. We zijn allemaal Rotterdammers, we willen allemaal genieten van cultuur. Eigenlijk zouden de culturele instellingen alleen

al uit eigenbelang moeten veranderen: hun publiek wordt steeds kleiner. Als ze alle groepen in de stad willen bereiken, moeten ze iets doen.”

Waarom lukt het tot nu toe niet?

„Sommige instellingen zijn al jaren bezig. Maar er is ook een heel grote groep die op de automatische piloot bezig is met beleidsplannen en tentoonstellingen. We staan nu op een kantelpunt. De stad is zo divers, terwijl er echt te weinig gedaan wordt bij de instellingen. Tegelijkertijd klopt de jongere generatie op de deur. Zij hebben het publiek, maar ze krijgen geen geld.”

Zijn er ook goede voorbeelden in Rotterdam?

„Podium Grounds, het Hiphophuis en – die mag ik eigenlijk niet noemen, omdat ik daar in de raad van toezicht zit, maar ik doe het toch – Theater Zuidplein. Het Hiphophuis is echt ontstaan vanuit jongeren. Voor hen is diversiteit een feit, zij denken daar niet eens meer over na. Dat is hun wereld. De bibliotheek is ook zo'n voorbeeld. Daar zijn ze eigenlijk constant bezig met het zoeken naar nieuwe lezers. Het is niet zo dat alle instellingen op dezelfde manier divers moeten zijn. Dat werkt niet. Iedereen moet voor zichzelf een visie ontwikkelen.”

Waarom is verandering nodig? Iedereen kan toch naar het museum?

„De instellingen moeten herkenbaar zijn voor de mensen in Rotterdam, anders laten Rotterdammers ze links liggen. Tegelijk is er ook boosheid onder jonge makers: het geld gaat naar de grote instellingen, terwijl zij aan het sappelen zijn. Terwijl zij wél een grote groep bereiken. Het heeft met demografie te maken, met veranderende smaak. De urgentie is er nu. Het is ook een heel mooie kans.”

Een kans?

„Ja, het is een kans om allerlei nieuwe dingen in de stad te ontdekken. Soms moet je een duwtje krijgen om over de drempel heen te kunnen gaan. Een herkenbare culturele sector is óók een kans. Die geeft een goede voedingsbodem voor mensen die hier willen komen wonen en hier willen zijn. Het geeft je de mogelijkheid om het verhaal van Rotterdam zelf te vertellen: Rotterdam is een dynamische stad en etnisch divers. Daarmee kun je de stad ook internationaal op de kaart zetten.”

Sommige mensen voelen zich misschien buitengesloten.

„Uit onderzoek blijkt dat nu twintig procent van de mensen heel veel gebruik maakt van cultuur. De rest van de mensen komt veel minder of helemaal niet. Als culturele instellingen zich openstellen voor andere groepen, zorgt dat er ook voor dat de drempel wordt verlaagd voor iedereen.”